

Puigdemont: "Em reconec en les arrels cristianes de Catalunya"

Dv, 31/03/2017 per Catalunya Religió

(CR) La revista [L'Avenç](#) publica en una el número del mes d'abril una entrevista en profunditat al president de la Generalitat, **Carles Puigdemont**, en la que entre altres temes explica a bastament la influència del món catòlic en la seva formació. Avancem alguns fragments d'aquesta entrevista que estarà disponible en el [número](#) de *L'Avenç* que surt el dilluns vinent.

"Del cristianisme, queda't amb una cosa: estima els altres com a tu mateix. La resta no és tan important, però aquesta és la frase nuclear del pensament cristià". És una frase que li va deixar el seu pare i en la que el president Puigdemont diu que encara s'hi reconeix: "M'he educat així, la meua família és així, i ho respecto molt".

Tota la formació de Puigdemont està marcada per l'entorn religiós. Una família de vuit germans -"la religiositat ha estat sempre present a casa meua, d'una manera molt profunda"-, cinc anys a l'internat del Col·legi del Collell del bisbat de Girona, i diverses estades d'estiu al Monestir de Poblet compartint la vida amb els monjos.

"Em sento molt vinculat a l'espiritualitat"

Puigdemont explica que el que l'atreia era "la part més espiritual d'una religió de la qual no m'agradava ni m'agrada la part material" i que "valia la pena aquella experiència". I el que n'ha quedat és que "no he estat mai una persona obedient en termes d'església, no vaig a missa ni combrego, però en canvi em sento molt vinculat a l'espiritualitat".

D'aquesta experiència diu que n'ha quedat que "en tot allò que té a veure amb les arrels cristianes de Catalunya, que són perfectament compatibles amb altres visions del món, m'hi reconec". I que, més enllà de les creences, "a l'hora de compartir amb la societat una sèrie de valors, les arrels cristianes de Catalunya

són imprescindibles".

"A Poblet vaig aprendre millor qui sóc i qui no sóc"

Especialment el va marcar els estius que va passar a Poblet, "no pas perquè tingues vocació". Creu que va ser un privilegi "estar contacte amb gent que no et preguntarà mai si creus en Déu o no, sinó que hi ha un respecte absolut. No em deien què havia de fer, sinó «nosaltres fem això, ets benvingut a tot arreu i tu tries»".

Aquestes estades i la participació en la vida litúrgica del monestir "em va reforçar en un seguit de valors i me'ls va permetre aclarir: la meditació ignasiana de qui ets, d'on vénis, cap on vols anar, la vaig fer en gran part a Poblet". Segons Puigdemont, "allà vaig aprendre millor, d'una manera més madura, qui sóc i qui no sóc. Què vull fer, què puc fer i què no puc fer. Saber els teus límits, decidir que ets insubornable amb les teves potencialitats i que no pretendràs ser allò que no ets". Una experiència que va complementar la seva experiència dels 10 als 15 anys a l'internat del Collell que també detalla en l'entrevista.

La Guerra Civil

A més dels temes vinculats a l'actualitat política, en l'entrevista parla dels seus orígens familiar marcats per la Guerra Civil. Amb un capellà amagat a casa -a qui després va conèixer-, un avi que va fugir per no ser mobilitzat pels republicans, i un altre avi que va exiliar-se el 1939 i que no van veure més. "Encara que nosaltres no ho hàgim viscut, sí que hem heretat els estigmes que ha deixat la guerra civil a les famílies", assegura. I recorda que, com va dir **Ibàñez Escofet**, "a la gent de missa la van afusellar dues vegades". Puigdemont també explica la senzillesa de l'ambient familiar com una de les experiències que ha marcat la seva vida.

L'Avenç publica aquesta entrevista coincidint amb els 40 anys d'aquesta capçalera nascuda en plena transició, amb un número 0 que va publicar una entrevista al president **Josep Tarradellas** encara a l'exili. El [número d'abril](#) tracta una de les qüestions que han estat recurrents en els quaranta anys de la revista: les relacions Catalunya-Espanya. A més de l'entrevista al president de la Generalitat del director de la revista, **Josep M. Muñoz**, inclou articles d'**Andreu Domingo**, **Carles Boix**, **Xosé M. Núñez Seixas** i **Andrew Dowling** que enfoquen el debat des de perspectives diferents com la demografia, la ciència política, o la història política i social.

